

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van mw. X, hierna te noemen appellante, van 31 mei 2011, bij het College van Beroep voor de Examens ingekomen op 6 juni 2011, tegen het besluit d.d. 24 mei 2011 van de examen-/toelatingscommissie van de masteropleiding Sociology van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences, hierna te noemen verweerster, waarbij appellante geen toelating werd verleend tot de masteropleiding Sociology.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, laten weten dat er dienaangaande mailcorrespondentie tussen partijen is geweest maar dat geen minnelijke schikking tot stand is gekomen.

Op 1 september 2011 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Appellante was daarbij afwezig. Namens verweerster verschenen X, Y en Z. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante vraagt in haar beroepschrift een heroverweging van het besluit haar niet toe te laten tot de masteropleiding Sociology. Appellante zou graag een kans krijgen zichzelf te bewijzen in voornoemde opleiding. Zij geeft aan dat zij vastberaden is en erg gemotiveerd om deze opleiding te volgen.

Verweerster licht toe dat het verzoek om toelating van appellante, nadat zij beroep aangetekend heeft bij het college, nogmaals is beoordeeld op basis van haar bachelorthesis. Dit heeft echter niet geleid tot een herziening van het in geding zijnde besluit.

Verweerster geeft aan dat studenten die toegelaten willen worden tot de masteropleiding Sociology voldoende kennis dienen te hebben van Social Sciences. Of een student daarvan voldoende kennis heeft wordt beoordeeld aan de hand van de studiestof van enkele basis- en minorcursussen. Bovendien dient een student voldoende kennis te hebben van methoden en technieken van onderzoek. Appellante voldoet volgens verweerster niet aan deze criteria. De cursussen die appellante heeft gevolgd zijn van een inleidend niveau of hebben geen betrekking op onderwerpen die behandeld worden in het programma Sociology. Na beoordeling van de thesis van appellante kwam verweerster tot de conclusie dat deze niet is geschreven volgens het PTA-model, dat deze onvoldoende empirisch was en dat geen geavanceerde statistische technieken zijn toegepast, terwijl dat wel een vereiste is dat geldt voor studenten van de opleidingen van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences. Gelet op bovenstaande kan appellante volgens verweerster niet toegelaten worden tot de masteropleiding Sociology.

Verweerster heeft vervolgens ook nog aanvullend beoordeeld of appellante eventueel toegelaten zou kunnen worden tot het pre-masterprogramma Sociology. Verweerster legt uit dat dit programma openstaat voor studenten die een academische graad hebben behaald op het gebied van Social Sciences maar nog enkele deficiënties hebben om toegelaten te kunnen worden tot de masteropleiding Sociology. Onderzoeksmethoden en statistiek zijn belangrijke componenten van deze pre-master.

Verweerster is tot de conclusie gekomen dat de sociologische en statistische kennis van appellante dusdanig beperkt is dat een eenjarig pre-masterprogramma onvoldoende zou zijn om haar deficiënties weg te werken.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte uitslag heeft kunnen komen.

De bevoegdheid tot toelating tot een opleidingsprogramma is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Het college overweegt dat verweerster, ten behoeve van de kwaliteit van haar opleidingen, de bevoegdheid heeft de toelating tot een opleiding te beperken tot studenten die voldoende diepgaande relevante kennis hebben verkregen in voorgaande opleidingen, in casu met betrekking tot Social Sciences. De vooropleiding van appellante is, zoals tijdens de zitting door verweerster is toegelicht, niet alleen door verweerster maar ook door een onafhankelijk en daartoe geautoriseerd bureau beoordeeld. Het college oordeelt dat verweerster op dat deskundigenadvies mocht afgaan. Vervolgens heeft verweerster ook de bachelorthesis van appellante beoordeeld. Verweerster heeft aangegeven dat appellante niet heeft kunnen aantonen de kennis te bezitten die onontbeerlijk is voor het met succes volgen van de opleiding waartoe appellante toelating verzoekt. Het college kan verweerster in deze redenering volgen, waarbij het college het niet onaannemelijk acht dat een te smalle basiskennis al snel zal leiden tot serieuze studieproblemen.

Het college overweegt dat door appellante geen informatie is verschaft die het college aanleiding zou moeten geven tot de constatering dat in dezen sprake is van een onzorgvuldig genomen dan wel onrechtmatig besluit. Gezien het voorgaande en het feit dat naar aanleiding van het beroepschrift van appellante haar verzoek om toelating nogmaals door verweerster is overwogen oordeelt het college dat verweerster voldoende zorgvuldigheid heeft betracht en in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

Gelet op het bovenstaande acht het college het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 1 september 2011 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.